

ді, ще зважка, ако низведніжшъ като остави пожрбомъ то си живеанье напрѣви єдно многомъ пътешествіе: това прилича тважрдѣ многомъ на оногоба, който сѧ є научилъ да не піе дрѹго нищо, освѣнь водѣ, и остави тутакъ-си това научаванье, и забира да піе само вино: Секога сѹбо кога щемъ да оставимъ єдинъ видъ на живѣти-жть, и да оупотребимъ дрѹго, треба да го оставамы полека, а не низведеніжъ.

4. Во ѿбще не треба да преовѣртамы на привѣсканія-та традліви пътешествія-та, кой-то правимъ за ради здрѣвіе-то си: ще ги прави секій спорѣдъ сїлж-тѣ си на тѣлесно-то сложеніе. Но хубавый-жъ спосѣкъ на пътешествія-та є да земамы на день-жъ по шесть, илі по сѣмь сахата, за три чѣтыри дні, и сѣтнѣ да си почивамы малко време. Треба да не вѣрвимъ ношъ-тѣ, защо тогиба загубивамы єдно почиванье кое-то є нужно за насъ, забранамы неѣвно-то издашаніе, и сѧ оуниждавамы да лыхамы не чистъ вездѣхъ. Пó є хубаво да вѣрвимъ двѣ каты отъ колко-то рѣкохмы само да си не отнемамы сѧнъ-жъ.

5. Не треба да сїкамы чи пътешествія-та ни прощаватъ да прест҃пвамы предѣлы-тѣ на возвращаніе-то. Не треба да низбирали мистіе-та и питіе-та, и многомъ добрѣ ще стеримъ ако сѧ научимъ на всакий видъ на животъ-жъ на всако мѣсто. Треба да винимамы да не ѹдемъ многомъ: треба ѹще да сѧ возвращавамы отъ мистіе-та и питіе-та, наѣ многомъ отъ онімъ, кой-то докарватъ ѿгнь, кой-то пътешественници-тѣ обичатъ да ги оупотребляватъ вѣнъ отъ мѣркѣ-тѣ